

Arrest

nr. 70 379 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 juli 2010 het Rijk binnen en diende op 22 juli 2010 een asielaanvraag in. Op 4 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Keniaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Kiambu op 1 mei 1985, u bent christen en behorende tot de Kikuyu etnie.

In november 2008 ging u een homoseksuele relatie aan met Anthony Thiongo. Op 29 mei 2010 kwam Anthony op bezoek bij u. Er was niemand anders thuis en u begon te vrijen met Anthony. Op dat moment zag uw tante Cherie jullie bezig en ze ging burens halen. Ze vroegen jullie de kamerdeur te openen en ze staken het huis in brand. Toen jullie naar buiten kwamen, begon de massa jullie te slaan. Eén man zei dat jullie naar het politiebureau gebracht moesten worden, wat ook gebeurde. U en Anthony bleven drie dagen bij de politie om vervolgens naar het Kiambu Police Station te worden gebracht. Drie weken later kwam politieagent Mwangi naar uw cel en zei dat hij u zou helpen om te ontsnappen uit de cel. Dit gebeurde en u vluchtte weg naar Nairobi. In Nairobi ontmoette u Daniel Njaki, uw eerste partner met wie u een homoseksuele relatie had en u bleef gedurende twee weken bij hem. Op een dag ontmoette u uw oom Kungu in Nairobi en hij zei dat hij aan uw ouders zou zeggen waar u verbleef. Hierop ging u gedurende anderhalve week bij de neef van Daniel Njaki wonen. Toen kwam Daniel Njaki met Jack, een mensensmokkelaar, en deze nam pasfoto's van u. Op 21 juli 2010 verlieten jullie samen Kenia per vliegtuig en de dag nadien kwamen jullie in België toe. Diezelfde dag nog diende u er een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van uw homoseksualiteit, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

*U gaf – overigens correct – aan dat het Keniaanse volk niet moet weten van homoseksualiteit (zie administratief dossier en gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd wat u deed beseffen dat u zich tot jongens aangetrokken voelde, gaf u ontwijkend aan dat uw vriend u op zijn kamer riep en zei dat het geen probleem was. Toen daarop de vraag herhaald werd, ontweek u opnieuw door te stellen dat u zich tevreden (satisfied) voelde toen jullie vreeën (gehoor CGVS, p.13). Toen gevraagd werd naar het gevoel dat u had toen u besepte dat u homoseksueel bent, gaf u aan dat u het gewoon aanvaardde, maar dat u het tegen niemand zou zeggen. Toen daarop gevraagd werd wat u bedoelde met 'ik aanvaardde het gewoon', gaf u aan dat u bent wie u bent, dat u wist dat het geen probleem is en dat u zag dat het normaal is in andere landen (gehoor CGVS, p.13). Toen u erop gewezen werd dat u in Kenia woonde, gaf u aan dat u het moest aanvaarden en het stil moest houden. U herhaalde nogmaals dat u op de secundaire school besepte dat u homoseksueel bent en dat u het accepteerde omdat Daniel zei dat het geen probleem was en u het op het nieuws hoorde (gehoor CGVS, p.14). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Keniaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt (gehoor CGVS, p.12). Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – gewone en normale gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.*

Voorts kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met Anthony Thiongo.

U verklaarde dat u uw partner Anthony Thiongo ongeveer drie maanden kende, vóór u een relatie met hem begon die van november 2008 tot 29 mei 2010 duurde (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat hij in 1987 geboren werd, maar de dag en de maand bent u vergeten (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wat de namen van de ouders van Anthony Thiongo zijn, gaf u aan dat u maar één naam kende, namelijk Wanja. U gaf verder aan dat zijn ouders alleenstaand zijn (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd om de volledige naam van de moeder van Anthony Thiongo te geven, gaf u aan dat u het niet wist en dat Anthony Thiongo niet bij zijn vader bleef (gehoor CGVS, p.5). Verder wist u niet wat

het beroep van de vader van Anthony Thiongo is (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd wanneer de ouders van Anthony Thiongo uit elkaar gingen, gaf u aan dat u het niet wist en dat ze misschien niet gehuwd waren (gehoor CGVS, p.5). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of de ouders van Anthony Thiongo wisten dat hij homoseksueel was, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.11). Evenmin wist u of hij eerder relaties met meisjes of vrouwen had. Later gaf u echter aan dat Anthony Thiongo zei dat u de enige was (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd waar Anthony Thiongo momenteel is, gaf u – na lang nadenken – aan dat u het niet weet. U gaf verder aan dat u denkt dat hij geld gaf aan de politie en dat hij werd vrijgelaten (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u aan dat u denkt dat de werkgever van Anthony Thiongo misschien geld betaalde voor zijn vrijlating (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of u zijn werkgever contacteerde, gaf u aan van niet, omdat u geen telefoonnummer had (gehoor CGVS, p.11). Toen u opnieuw gevraagd werd waar Anthony Thiongo momenteel is, gaf u aan dat u het niet wist omdat u hem niet contacteerde. Toen u daarop gevraagd werd waarom u hem niet contacteerde, gaf u aan dat u zijn nummer niet had, omdat de politie uw telefoon afnam (gehoor CGVS, p.5). Toen u erop gewezen werd dat u een relatie van anderhalf jaar had met Anthony Thiongo en dat u dan zijn telefoonnummer zou moeten kennen of hem minstens via gemeenschappelijke vrienden zou moeten kunnen bereiken, ontweek u de opmerking deels door te herhalen dat u zijn telefoonnummer niet van buiten kent (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd of u naar het huis van uw partner Anthony Thiongo ging, gaf u aan dat u dat niet kon, omdat u na uw ontsnapping naar Nairobi ging en u geen tijd had om bij hem langs te gaan (gehoor CGVS, p.5). Dat u – na een relatie van anderhalf jaar – geen enkele manier weet om contact te leggen met uw partner om na te gaan hoe hij ontsnapte en hoe het met hem gesteld is, is op zijn minst gezegd opmerkelijk. U weet dan ook niet te overtuigen betreffende uw beweerde homoseksuele relatie met Anthony Thiongo.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaand te zijn.

U gaf aan dat u in Kenia geen aangifte deed bij een organisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen, omdat u niet wist waar u zulke organisatie kon vinden en omdat u geen zulke organisaties kende. U gaf wel aan dat u hoorde over het bestaan van zulke organisaties (gehoor CGVS, p.13). Toen u daarop gevraagd werd om een organisatie die opkomt voor de rechten van n in Kenia te noemen, ontweek u de vraag door te stellen dat een persoon in Mombassa opgepakt werd en dat een minister sprak over om een organisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen in Kenia (gehoor CGVS, p.13). Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u geen zulke organisatie kent (gehoor CGVS, p.13). Wanneer u later de afkorting 'GALCK' gegeven werd, gaf u aan dat u er nog nooit van hoorde. Later gaf u aan dat u er een minister over hoorde praten en dat het 'Gay and Lesbians' is (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of u naar GALCK ging, ontweek u de vraag door te zeggen dat u erover hoorde op het nieuws. Toen u gevraagd werd uit welke organisaties GALCK bestaat, gaf u aan dat u enkel over GALCK hoorde en u niet weet of er nog zulke organisaties bestaan (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat GALCK een Keniaanse koepelvereniging is die zes lidorganisaties – die opkomen voor de rechten van homoseksuelen in Kenia – telt. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waar je homoseksuelen kunt vinden in Kenia, gaf u aan dat u het niet weet. U gaf aan dat u hoorde dat dit in Mombassa kon, maar u weet niet waar. Verder gaf u aan dat u geen contacten had en dat u niet wist wie u zou kunnen introduceren (gehoor CGVS, p.14). Toen de vraag herhaald werd, gaf u vaag aan dat u het niet kon doen, dat het enkel kon met mensen in uw buurt en dat u het aanvaardde als iemand het tegen u zei (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er in Kenia een bekende website is die vele Keniaanse homoseksuelen gebruiken om af te spreken (zie administratief dossier), ontweek u de vraag door te stellen dat u angst had en u geen toegang had en dat het moeilijk is om u bloot te stellen op het internet. Toen u daarop gevraagd werd of u nooit hoorde van deze website, gaf u aan van niet, omdat ze het niet op de radio zeggen (gehoor CGVS, p.14).). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de website 'www.gaykenia.com' een 'dating dienst' aanbiedt.

Wanneer u verder gevraagd werd of u wist of er ooit een Gay pride plaatsvond in Kenia, wist u aanvankelijk niet waarover het ging. Later gaf u aan dat er een incident was bij het Kenia Conference Center. Toen u gevraagd werd wanneer de eerste Gay pride in Kenia gehouden werd, gaf u vaag aan dat u geen toegang had tot zulke zaken in Kenia. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat dit overal bekend werd gemaakt, ontweek u de vraag opnieuw door te stellen dat het niet overal bekend was. Later bevestigde u dat u niet wist wanneer de eerste Gay pride in Kenia georganiseerd werd (gehoor CGVS, p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de eerste 'Gay pride' in Kenia in januari

2007 gehouden werd en dat een vervolg in mei 2007 voorzien was. Toen u gevraagd werd of u – buiten uw ex-vriendjes – homoseksuele vrienden of kennissen had, gaf u aan dat u niemand anders kende die homoseksueel is en dat u het geheim hield (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd of u weet had van het bestaan van Gay clubs in Kenia, gaf u aan van niet. Later gaf u aan dat dit misschien in Mombassa of Nairobi bestond. Toen u erop gewezen werd dat uw ex-vriend Daniel Njania u clubs zou tonen in Nairobi (gehoor CGVS, p.12), gaf u aan dat hij u geen Gay clubs toonde, maar gewoon een club om bier te drinken (gehoor CGVS, p.15). Uit bovenstaande veelvuldige onwetendheden, kan worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst erg beperkt is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en relatie met Anthony Thiongo, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgeloude geaardheid.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboortecertificaat (dd. 22/12/2010) werd door uw zus afgehaald en naar u opgezonden. U gaf aan dat u het document reeds in april 2010 aanvroeg, maar er dient te worden vastgesteld dat op het geboortecertificaat staat dat de geboorte pas op 15 december 2010 werd geregistreerd.

Het feit dat uw geboorte pas dan geregistreerd werd en dat u uw zus naar de overheidsdiensten te Kiambu stuurt om een documenten aan te vragen, terwijl u volgens uw verklaringen net ontsnapte uit het Kiambu Police Station (gehoor CGVS, p.10), roept ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Bovendien leverde men het geboortecertificaat af op 22/12/2010, wat men logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd. Verder gaf u aan dat uw identiteitskaart bij de politie in Kiambu is (gehoor CGVS, p.7). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 29/07/2010) waar u aangaf dat u al uw identiteitsdocumenten verloor tijdens het afbranden van uw woning (vraag 21), gaf u aan dat uw identiteitsdocumenten niet verbrandden (gehoor CGVS, p.7). U zei verder dat de politie u arresteerde en dat ze daar uw identiteitsdocumenten afnamen (gehoor CGVS, p.8). De verschillende verklaringen die u betreffende uw identiteitsdocumenten aflegde en het feit dat u geen begin van bewijs bijbracht inzake uw reisweg, vormen een bijkomende een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht en in een tweede middel op een schending van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is niet het geval, noch toont het verzoekschrift dit enigszins aan.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker is het niet eens met de concrete motieven van de bestreden beslissing en stelt wel degelijk te beseffen dat zijn homoseksuele geaardheid afweek van de in Kenia heersende norm en dat, uit het feit dat hij zijn gevoelens accepteerde, niet kan worden afgeleid dat hij zijn geaardheid niet als potentieel problematisch of gevaarlijk ervoer, wat tevens blijkt uit het feit dat hij zijn relatie in het geheim onderhield. Verzoeker stelt tevens een doorleefd antwoord gegeven te hebben op de gestelde vragen en openlijk vanuit zijn eigen beleving en ervaring gesproken te hebben zodat er geen sprake is van ontwijkende antwoorden. Verzoeker wijst erop dat hij aan de lijve ondervonden heeft dat homoseksuele gedragingen in Kenia niet getolereerd worden en bovendien wettelijk strafbaar zijn. Verder meent verzoeker dat het gebrek aan kennis betreffende zijn homoseksuele relatie niet van die aard is dat zijn relaas als ongeloofwaardig kan worden afgewezen. Volgens verzoeker mag het hem evenmin ten kwade worden genomen dat hij, ondanks een relatie van 1,5 jaar het telefoonnummer van zijn vriend niet uit het hoofd kent, noch dat hij er niet in geslaagd is om zijn vriend op een andere manier te bereiken. Verzoeker heeft immers getracht via zijn zus nieuws te vernemen, doch tevergeefs. Waar verzoeker wordt verweten niet op de hoogte te zijn van andere homoseksuelen, ontmoetingsplaatsen en organisaties, stelt verzoeker dat het voor hem geenszins eenvoudig is om dergelijke informatie te bekomen. Deze zou niet via het internet kunnen worden vernomen daar verzoeker zelf geen computer heeft en dergelijke websites op openbare plaatsen worden geblokkeerd, zodat hij evenmin via internetshops dergelijke informatie zou kunnen vernemen. Verzoeker wist evenmin wat een organisatie zoals GALCK voor hem zou kunnen doen, bovendien zijn deze organisaties door het publiek onvoldoende gekend. Verzoeker wenst door een internetartikel ("*Angst voor homohaters groter dan die voor arrestatie*") te vinden op <http://www.trouw.nl>) te illustreren dat deze organisatie ook zelf weinig richtbaarheid aan haar activiteiten en hulp geeft.

Verzoeker beperkt zich echter tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen (onder meer zijn aanhouding, gedwongen verblijf in de politiekantoren). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver*, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

Indien verzoeker beweert geen ontwijkende antwoorden te hebben gegeven dan kunnen uit de vage, losse verklaringen geenszins een bijzondere betrokkenheid blijken met homoseksuelen, noch met homoseksuele groeperingen, noch met zijn eigen beweerde homoseksuele partner. Verzoeker kan deze partner immers niet plaatsen in diens leefwereld en voorts is niet ernstig dat indien verzoeker meent dat hij voor deze relatie naar

het buitenland moet vluchten, hij niet minstens navraag doet over het welzijn van deze partner. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker ook het bestaan van deze man niet aantoont, noch van de tante, de aanklacht, de brand en de arrestatie. Verzoeker toont evenmin aan dat hiervoor moderne communicatiemiddelen nodig zijn. Verzoekers homoseksualiteit blijft dan ook een louter ongestaafde en niet-doorleefde bewering waaraan geen geloof kan worden gehecht.

Voorts blijkt dat verzoeker –beweerdelijk via zijn zus– op 22 december 2010 een afschrift van een geboortecertificaat heeft verkregen van het registratiebureau in Kiambu. Daargelaten dat een dergelijke vlotte administratieve behandeling door het registratiebureau in Kiambu een aanwijzing is dat verzoeker niet in de negatieve belangstelling van zijn overheid staat, bevat dit geboortecertificaat geen foto zodat evenmin kan worden nagegaan of dit document wel betrekking heeft op verzoeker. Dit klemt te meer nu verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteitsdocumenten zodat ook verzoekers beweerde identiteit niet is aangetoond. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat indien het neergelegde document authentiek is, verzoeker niet aantoont waarom hij dan geen paspoort kan neerleggen zodat hij minstens aantoont dat hij tijdens de beweerde gebeurtenissen begin 2010, effectief nog in Kenia verbleef.

Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat er wat hem betreft duidelijk sprake is van een reëel risico op onmenselijke behandeling aangezien hij in zijn land van herkomst immers enorme problemen kende (en bij terugkeer zal blijven kennen) omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker verwijst tevens naar de artikelen en informatie in het administratief dossier. Verzoeker wenst zijn geaardheid ten volle (in alle openheid en veiligheid) in België te kunnen beleven. Op 14 mei 2011 heeft verzoeker hiervoor nog gedemonstreerd te Brussel tijdens de *'Belgian Lesbian and Gay Pride'* en voegt hiervan enkele foto's toe bij zijn verzoekschrift. Verzoeker citeert tevens een passage uit het Amnesty-rapport *"Crimes of Hate, Conspiracy of Silence"*.

4.2. De verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Evenmin wordt aangetoond dat enkel homoseksuelen, lesbische vrouwen of transseksuelen toegang hebben tot de 'Gay Pride'. De foto's van verzoekers deelname aan de 'Gay Pride' kunnen bezwaarlijk het geloof in zijn beweringen herstellen.

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Voorts beroept verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK